

Chrześcijaństwo

1. Na początku Rzymianie wierzyli, że za zjawiskami przyrody stoją siły metafizyczne.
 - Janus, opiekun bram,
 - sporo wierzeń przyszło z Grecji, rzymski Jowisz z czasem stał się odpowiedzialny za to, za co odpowiedzialny był grecki Zeus, Mars był bogiem młodości i wina, Neptun morza,
 - trzeba też zaznaczyć, że czczono jak bogów kolejnych cesarzy.
2. Palestyna był to kraj całkowicie uzależniony od Rzymu. Na jego czele stał król. Oczywiście wcześniej Palestyna była niepodległym państwem. **Gdy wchłonął ją Rzym, narodziły się napięcia religijne.** Żydzi byli przecież narodem wybranym przez Boga. Rzymianie byli dla nich zwykłymi poganami.
3. Żydzi w Palestynie podzielili się na odłamy. Pierwszym byli faryzeusze czyli znawcy pisma świętego. Drugim – saduceusze, arystokraci. Trzecim esseńczycy. Byli to Żydzi ascetyczni, żyjący jak w zakonie.
4. Wśród pobożnych faryzeuszów narodziło się przekonanie, że dla Palestyny musi nadejść ratunek. Nie podobały im się rządy kapłanów i ich uległość wobec Rzymu. W okresie niezadowolenia narodził się Jezus Chrystus, którego życie opisuje Ewangelia.
5. Jezua to pospolite żydowskie imię. Chrystus - to z greckiego Christos „pomazaniec”.
6. Żydowscy kapłani oskarżyli Jezusa o to, że chce przejąć tron. Jezus Chrystus został powieszony na krzyżu, a jego śmierć doprowadziła do rozpowszechniania się informacji o jego nauce i zmartwychwstaniu. Piotr, bliski uczeń, kierował pierwszą wspólnotą chrześcijańską.
7. Bardzo szybko, jeszcze za życia pierwszej wspólnoty chrześcijańskiej, chrześcijanie byli w każdym dużym mieście starożytnym. Taka wspólnota w jednym mieście to Kościół kierowany przez biskupa. Biskupów mianowali apostołowie, a po ich śmierci wybierali ich członkowie kościoła.
8. Gminy chrześcijańskie, na początku niezależne, z czasem traciły autonomię. **W IV i V wieku Kościół stawał się hierarchicznym organizmem.** Kluczowe sprawy załatwiano na synodach czyli zgromadzeniach biskupów danego terenu i soborach – zgromadzeniach biskupów reprezentujących cały Kościół.
9. Chrześcijanie na początku nie byli tolerowani. Prześladowano ich. Neron oskarżył gminę chrześcijańską o podpalenie Rzymu w 64 roku. W III wieku chrześcijanie byli skazywani na śmierć. **W 303 roku na mocy edyktu przeciwko chrześcijanom wydanego przez cesarza Dioklecjana burzono kościoły, palono księgi.** Już w 312 roku cesarz Konstantyn wydał edykt o tolerancji chrześcijan. **W 392 roku Teodozjusz Wielki zabronił sprawowania pogańskiego kultu.** Chrześcijaństwo stało się religią państwową cesarstwa.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl